



A Garabonciás Napok, mint sok más esemény egy iskola életében (felelés, röpdolgozat, stb...), vízvázasztó alkalom. Látni olyat, akit nem érdekel, hallani, hogy szükségtelen, sőt káros dolog, és csak a fontos dolgokról képes a figyelmet elterelni. Az igazság azonban valahol félúton lehet.

Tanárként az ember eldöntheti, melléáll-e a diákkezdemenyezésnek, vagy fogszorítva bírja ki ezt a szűk hetet. Ez nem változtat azonban azon, hogy a Garabonciás Napok arról a versenyszellemről szól elsősorban, amely egészséges mennyiségben mindenkiben meg kell, hogy legyen az érvényesüléshez.

Az órarend kötelmei engednek egy kicsit ebben az időben, a tanítvány azt hiheti, az iskola keretei is lazulnak egy pár napra; a helyzet azonban az, hogy a Garabonciás célja nagyon is beillik a tantervbe: kreativitást, csapatmunkát, lojalitást, egyszóval nagyon fontos szociális képességeket tanulnak ilyenkor a résztvevők, olyan formában, ami – látszólag elmaradó tanórák formájában – vonzó a mai fiataljainknak.

Elgondolkasztató a felvetés: ha az 5., 10. érettségi találkozáon megkérdeznénk azon volt tanulóinktól, akik sikeresek a pályájukon és teljes életet élnek, hogy annak idején részt vettek-e tevékenyen a csabai Garabonciás Napokon, vajon mit felelnének? Felteszem, mindenkinek – ha észrevétlenül is – csak hasznára váltak a Garabonciáson átéltek.

Lőrinczy Árpád

Garabonciás Napok: helyet az órarendben!

Írta: Lőrinczy Árpád
2011. szeptember 28. szerda



Garabonciás Napok: helyet az órarendben!

Írta: Lőrinczy Árpád
2011. szeptember 28. szerda

